Linien. Vi, som havde været i Komitéen for Kvindevalgene, holdt Fest Dagen efter«.

»Det var næsten rørende at sé, hvor megen Forstaaelse selv de fattigste kvindelige Vælgere viste i denne Sag. Jeg havde paa Kvinderets-Foreningens Vegne faaet nogle Jurister til at holde en Serie Foredrag om forskellige Sager, f. Eks. om Kvindernes retslige Stilling og Krav samt om: »Proportionel Valgmethode« samt om kommunal Politik. Entréen var 10 Øre. Sædvanligt bliver alvorlige Foredrag kun daarligt besøgte her. Men Kvinderne gav Møde til disse Foredrag saa fuldtalligt, at man næsten ikke kunde skaffe Plads til alle dem, som vilde høre disse, og det, skøndt jeg havde lejet vort allerstørste Foredragslokale. En anden Aften var det en saadan Storm og Snee, at vi aflyste Mødet. Men Kvinderne kom alligevel. De sagde, at de var vante til at være ude i daarligt Vejr, og at man ikke kunde regne dette som en Hindring. Og de var glade ved Foredragene og følte sig solidariske med os. Vi havde som sædvanligt Diskussion bagefter«.

»Er det ikke bravt gjort af os, at vi — efter at have faaet udvidet Stemmeret og Valgbarhed 23 Dage forinden — nu har faaet over en Fjerdedel af Byraadet besat med Kvinder? — Det gør næppe mange andre os efter!«

Igaaraftes havde vi vort første Byraadsmøde, og der blev valgt de sædvanlige Komitéer eller Udvalg. Jeg blev valgt ind i Sundheds-Udvalget, Skatteraadet og i Vej- og Grund-Komitéerne. De andre Kvinder blev valgte ind i én Komité hver; de to i Fattigstyrelsen og den ene i Skoleraadet«.

Døres

Briet Bjarnhédinsdotter Asmundsson.

Fra Rusland.

Vi har modtaget et Brev fra Madame de Gontscharoff ifølge hvilket vi ser, at Rusland i Juni 1908 afholder sin første Kongres for russiske Kvinder i St. Petersborg. Ved denne vil blive afhandlet mange Spørgsmaal af Almeninteresse som:

1) Kvinders Stilling til Videnskab, Litteratur, Kunst, Lægestudie, Agerdyrkning og Handel; desuden til Kampen mod Alkoholisme, Prostitution, Sygdom og Dodeligheden hos Smaaborn.

2) De russiske Kvinders økonomiske Stilling: Bønderkvinders, Arbejderskers, Fabrikarbejderskers, Tjenestepigers og Kvinders, der er ansatte i Statens Tjeneste og i private Kontorer eller beskæftiget ved aandeligt Arbejde.

3) De russiske Kvinders borgerlige eller politiske Stilling. De eksisterende Love, som bestemmer Kvindernes Stilling i Familien, i Samfundet og i Staten; Kvinders retslige Stilling med Hensyn til deres Ejendom; deres Deltagelse i kommunalt Selvstyre samt ogsaa i Zemstvo'ens Selvstyre,

4) Kampen for Kvinders Stemmeret baade for den politiske som for den borgerlige i Rusland saavel som i Udlandet. Nødvendigheden af at erholde lige Ret med Mændene samt Kvinders Adgang til alle Professioner og Stillinger i offentlige Tjenester.

5) Kvinders Opdragelse i Rusland. Elementarskoler, Mellemskoler og Højskoler; Skoler for Professioner; tvungen Skolegang; samarbejdende Skoler; Berettigelse for Kvinder til at have Adgang som Studenter i samme Grad som Mænd til alle Statens Højskoler.

6) Spørgsmaal om Moralen baade i Familien og i Samfundet; Familie, Ægteskab, dobbelt Moral, Prostitution.

7) Organisation af det russiske Nationalraad; Det Internationale Kvinderaad; Vigtigheden af Eenheden af Kvindesammenslutningerne i Rusland; Programmet for »Russiske Kvinders Nationalraads« *Troeserklæring.*

Mme de Gontscharoff beklager meget, at denne Kongres kommer i Konflikt med Alliancens; derved er intet at gøre, thi deres Kongres er bemyndiget af Autoriteterne men til en given Tid. Ved *J. M.*

Kvindestemmeretsbevægelsen set fra et fransk Synspunkt.

(Af et fransk Kvindeblad).

Frankrig, som før var Verdens første Nation til at tage Initiativet til Reformer, lader nu Lande med ringere Traditioner faa Forspringet og lader den største Uretfærdighed, som Verden kan opvise, endnu eksistere. Uligheden mellem Kønnene kan man vel forudsætte hos barbariske Nationer med brutale Instinkter, hvor Retten er den Stærkeres; men i et Folk med ædle Idealer, med højsindede Tilskyndelser, skulde vi kunne have Fordring paa, at Pligten og Rettigheden var i Ligevægt, ikke alene hos Mænd men ogsaa hos Kvinder.

Fra alle Sider, i mange Lande, hører vi om, hvorledes Kvinderne kæmper for Kønsprivilegiernes Ophør, ligesom vore Forfædre kæmpede for Klasseprivilegiernes samt for Tilegnelsen af Borgerrettigheder.

Den Fremgang, som vore Søstre opnaar, kan vel give os Haab om, at vor Tur ogsaa maa komme engang; men det er bedrøveligt at konstatere, at Masserne — og det endog i de bedre Hjem — forholder sig ligegyldige for en Sag, der burde opildne alle dem, hvis Hjerter banker for Retfærdighedens og Ligeberettigelsens Ideal.

Hvordan kommer det sig, at i Lande, der tilsyneladende er mindre demokratiske end vort — som nu baade i Finland og Norge — har Kvinderne set deres Anstrængelser krones med Erholdelsen baade af kommunale og politiske Rettigheder, medens at vi kun møder Ligegyldighed og Spot? Er Udlandets Propaganda da bedre end vor? — Det antager vi sikkert ikke. Denne Propaganda bestaar i at sprede Oplysning hos Folkets Kvinder, i at holde talløse Møder for Kvindesag og i at samle saa megen Tilslutning som muligt. Men er dette da ikke ogsaa, hvad vi gør her? — Vore Forkæmperinders Mod og Standhaftighed har aldrig fornægtet sig.

Skulde det da i al Almindelighed være, at Frankrigs Kvinder har mindre Intelligens end Skandinaviens eller Amerikas? — Dette er en Hypothese, som vi paa det bestemteste tilbageviser. Men hvoraf kommer det da? — Det kommer af, at vore Søstre i det Fjerne har det, som vi ikke har, nemlig:

1) *Evnen til at kunne sprede Sympathien for Kvindesagen gennem de store Dagblade.*

2) *Evnen til at skaffe sig Forkæmpere i Parlamentet.*

Det er indlysende, at vore Kvindeblade dér, hvor de naar hen, gør god Gavn. Ulykkeligvis er de kun lidet udbredte. Og de er blot læste af et Faatal af Kvinder, Kvinder, der alt i Forvejen er frigjorte i deres Anskuelser, Kvinder, som tilhører vor egen Stab. For at naa det Maal, vi har sat os, er det ikke mindre vigtigt, at de læses af Mænd, ja, det er endnu vigtigere.

Det skulde være i høj Grad væsentligt at erobre dem, som er fordomsfri. Man maa faa dem til at indse, at det er taabeligt at vente paa Kvindens fulde Udvikling, inden man giver hende Stemmeret. Thi det er netop just ved at besidde denne Stemmeret, at hun vil frigøre sig for sin Uvidenhed og for de Fordomme, som holder hendes Forstand fangen og tilintetgør hendes bedste Tilskyndelser.

Netop for Kvindernes Propaganda kunde Artikler i de store Dagblade gøre god Virkning.

Den Mulighed, at vi i vort Parlament skulde kunne faa en Debat om Kvindestemmeret, foreligger ikke. Vi haaber engang at skulle opleve en saadan Begivenhed. Hvem af vore Rigsdagsmænd skulde vel have Sjælsstorhed nok til at indlade sig med saa ømfindtligt et Emne uden Frygt for at udsætte sig for Spot og Latter af disse Fruentimmerhadere? Vi véd ikke, om noget saadant virkelig engang skulde kunne hænde, men fra hvad Side disse Mænd end kommer, skal vi prise deres Mod til at tage et saadant Initiativ.

Socialisterne føler sig bundne til at forsvare vor Sag ved de Beslutninger, de har antaget i deres nationale Kongresser i Limoges og Nancy samt i den internationale Kongres, der nylig afholdtes i Stuttgart, fra hvilken vi citerer hin betydningsfulde Udtalelse: »*Det socialististiske Parti i alle Lande har*